

Očevi, pričajte nam!

"Brak i iskustvo očinstva učvrstilo me i postao sam bolji u svom poslu. Znam previše ljudi koji su definirani svojom karijerom. I ja sam nekada bio takav. Sada me označava moj istinski poziv muža i oca, a imam i posao." - Daniel Plazek, inženjer iz Pittsburgha i otac sedmero djece.

29.07.2015.

Daniel Plazek inženjer je iz mjesta Pittsburgh, Pennsylvania. On i njegova supruga Luisa imaju

sedmero djece u dobi od 12 do 26 godina. U ovom razgovoru Daniel dijeli s nama svoj pogled na brak, očinstvo te nudi neke praktične savjete za mlade roditelje.

Recite nam nešto malo o sebi i svojoj obitelji.

Rođen sam i odrastao u Pittsburghu. Četvrti sam od sedmero djece. Odgajan sam kršćanski, roditelji su mi davali primjer jednostavnog života. Na odmor smo odlazili u posjet baki i djedu u Milwaukee.

To se činilo egzotično i jako daleko! Božjom sam providnošću na Sveučilištu u Pittsburghu upoznao Luisu, svoju buduću ženu (iz obitelji s desetero djece). Studirala je električno inženjerstvo i dijelila ju je godina ili dvije od diplome kada smo se vjenčali. Donijela je hrabru odluku i napustila svoj studij te stekla diplomu majke na puno radno vrijeme. Sretno smo vjenčani već 31

godinu i imamo sedmero djece u dobi od 12 do 27 godina (tri prekrasne kćeri i četiri vrijedna sina). Još uvijek živimo u Pittsburghu i drago nam je što u susjedstvu imamo katoličko sjemenište. Istinski smo blagoslovljeni što smo imali priliku da Luisa ostane kod kuće i odgaja našu djecu. Svakoga dana svjedočim plodovima njezinog rada prilikom odrastanja naše djece.

Što radite profesionalno i kako to kombinirate s poslom jednoga oca?

Već sam gotovo 16 godina inženjer u jednoj firmi koja dizajnira i proizvodi testove i simulacijsku opremu za zračnu i drugu industriju. Posao je od mene zahtijevao putovanja i udaljenost od obitelji. To je bilo teško. Međutim, bio sam uvjeren da je Božji poziv za mene bio da budem zaštitnik svoje obitelji. Dakle: brak i iskustvo očinstva učvrstilo me i postao sam bolji u svom poslu. Znam

previše ljudi koji su definirani svojom karijerom. I ja sam nekada bio takav. Sada me označava moj istinski poziv muža i oca, a imam i posao.

Papa Franjo moli nas da se trenutno jako molimo za obitelj. Što je po Vašem mišljenju najveći izazov s kojim se danas suočavaju obitelji?

U svijetu smo, ali smo pozvani ne biti od svijeta. Ne sviđa nam se uvijek misliti na to kako je Sotona aktivan i otkriva se u našim grijesima. Nema mu većeg zadovoljstva nego udaljiti svete muškarce i žene, mlade i stare, od Gospodina. Možemo ga vidjeti na TV-u, u filmovima, na ulicama, u ogovaranjima na poslu pa čak i u dječjim knjigama. Trebamo biti budni! Sveti je Otac u pravu! Trebamo moliti da dobre svete obitelji ostanu zaštićene, da rastu u vjeri, nadi i ljubavi, da nastave biti

temelji društva i da svijetu predstave blagoslove obitelji.

Obitelj sa sedmero djece daleko je iznad današnjeg nacionalnog prosjeka. Je li teško biti otac sedmero djece? Jesu li Vaša djeca sretna?

Čuo sam da je potrebno oko 2,3 djeteta po obitelji da bismo samo održali populaciju. U zapadnome svijetu, većina zemalja ne dostiže taj kriterij tako da je s praktičnog gledišta, potrebno rađati djecu. Ali još važnije, živjeti svoj brak u skladu s prirodnim zakonom radije nego protiv njega, donosi brojne blagoslove, uključujući i djecu. A kakav su tek ona blagoslov! Naravno, postoje izazovi. Težak je to posao, može vas umoriti i zahtijeva novac za hranu, odjeću, kuću i školovanje. Ali s Bogom, sve je moguće. S bračnom obvezom, s ljubavi supruge

i majke i s Bogom na svojoj strani, sedam se i ne čini tako puno.

Mislim da sva moja djeca shvaćaju prednost koju im donosi dolazak iz velike obitelji i koliko im dobrobit i sreću donose braća i sestre (uglavnom, većinu vremena). Iako brojčano nadmašuju mamu i tatu, nikada im nije manjkalo pažnje, potpore i pomoći. Uvijek smo bili i uvijek jesmo zahvalni za priliku koju imamo da volimo i pazimo svoju djecu (čak i kada su odrasli).

Dok imamo veliku obitelj, nikada se ne osjećamo usamljenima. Nikada nećemo sami patiti. Nikada nam neće nedostajati potpora bilo kakve vrste i nikada nećemo zaboraviti koliko nas Bog istinski voli jer njegovu ljubav vidimo otkrivenu u svojoj obitelji.

Kako gledate na svoju ulogu oca u obitelji?

Tijekom godina bilo je trenutaka kada sam se svojoj djeci osjećao više kao dostavljač nego otac. Dolazio bih kući s puta i provodio večeri i vikende razvozeći ih s mjesta na mjesto. Ali danas vidim da su svi naši kratki razgovori u autu dok idemo s nogometa, treninga, i slično bili dobre prilike za podučavanje, razumijevanje i pomoć mojoj djeci.

Najviše se molim da svojoj djeci dam dobar primjer života po Evandjelju, ljubavi i potpore prema Katoličkoj Crkvi i života u poslušnosti prema Božjem planu za nas. Budući da nisam savršen, oslanjam se na pomoć Duha Svetoga te ljubav i potporu svoje supruge koja mi pomaže da budem bolji otac i muž.

Vaše dvije najstarije kćeri više ne žive s vama: Erin se nedavno udala dok je Kathryn otkrila poziv u Opus Dei koji teži traženju svetosti

u poslu i živi u inozemstvu. Kako su te promjene utjecale na obitelj?

Kathryn poziv u Opus Dei nije ništa drugo nego veliki blagoslov njoj i našoj obitelji. Oduvijek je bila bistra, kreativna i nježna osoba. Ali njezin se život kao numerarije manifestira u kompletnoj radosti i predanosti njezinom pozivu. Kao što kažem, kada naraste, želio bih biti baš kao moja kćer! Možemo vidjeti koliko voli Boga kroz Djelo svaki put kada razgovaramo, čitamo njezina pisma, kada se vidimo preko Skypea ili imamo priliku posjetiti je. Vidjeti svoju djecu kako su sretna, ispunjena, radosna i toliko predana svojoj vjeri – nije li to ono čemu se svaki roditelj nada, na čemu radi i za što se moli?

Naša druga kćer Erin prošlog se svibnja udala za dobroga mladića. Ne mogu biti sretniji. Vjenčanje je bilo prekrasno. Bio je to temeljni kamen,

ne samo te nove obitelji već za obje šire obitelji jer je to prvo vjenčanje ove generacije. Bio je to veliki obiteljski događaj. Moja najveća briga nije bila koliko će sve koštati, ili gdje će se odvijati ili nešto drugo vezano uz logistiku. Brinuo sam se hoću li plakati kao mala beba dok svoju kćer vodim do oltara. Uspio sam se sabrati i ne plakati.

Jednostavna poruka: Vjenčanje je samo jedan dan, brak je za cijeli život.

Luisa i ja smo blagoslovljeni jer nam žive u istoj ulici i tako se svakoga dana viđamo i gledamo ih kako rastu u svom obiteljskom životu. Molimo za njih i vjerujemo da će im životi biti kao i naši ispunjeni blagoslovima supružnika i roditelja.

Nakon gotovo trideset godina iskustva, kakav savjet možete dati mladim roditeljima?

Nakon trideset godina lijepoga braka, još uvijek griješim i učim iz svojih pogrešaka. Ali iz šire perspektive, nudim ove točke kao savjete:

1) Neka vam Bog bude središte života; u braku, obitelji i svakodnevnom poslu.

2) Dao vam je Crkvu: koristite je, sudjelujte, imajte od nje koristi.

3) Prigrlite Sakramente. Sve milosti koje iz njih proizlaze čine vas jačima.

4) Molite kao obitelj, zajedno. Čak i maleni blagoslovi dok izlazite kroz vrata na početku užurbanog dana dobra su stvar.

5) Svakoga dana živite svoje vjenčane zavjete: volite i skrbite jedno za drugo. To nije uvijek ni lako ni zabavno. Bit će trenutaka kada će vas osoba koju volite povrijediti. Tada se vratite na točke 1, 2, 3 i 4.

6) Učite o svojoj vjeri, čitajte o životima svetaca i učite o tome svoju djecu kod kuće i u školi. Pitat će: kako ćemo nahraniti milijune djece koja gladuju? Jedno po jedno dijete. Kako ćemo promijeniti svijet? Jedna po jedna obitelj, počevši od svoje.

7) Sve brige, osude i probleme koje ovaj svijet baci na vas mogu se nadvladati Njegovom prisutnosti u vašim životima.

8) Konačno nešto praktično. Nemojte živjeti iznad svojih mogućnosti, živite ISPOD njih. Iznenadit ćete se bez koliko stvari zapravo možete i koliko ćete biti sretni ne samo zato što imate više u banci, već i zato što možete biti darežljiviji.

Što Vam je najdraže u ulozi oca?

Ne mogu reći da mi je nešto najdraže. Imam toliko uspomena iz odrastanja svoje djece: držati novorođenče, zaspati dok čitaš priče

za laku noć, sve rođendanske proslave koje je mama tako super organizirala, krštenja, jednostavna obiteljska pješačenja šumom, obiteljske večere, histerično smijanje tijekom igranja društvenih igara, Prve Pričesti, prvi dani u školi, vožnje biciklom, učiti voziti automobil, treniranje te posjeti hitnoj službi. Svako je dijete jedinstveni blagoslov, ponekad mi se čini da imam jednu veliku uspomenu gdje se sjećanja o svakom djetetu spajaju u veliku obiteljsku fotografiju.

Mislim da je cijelo očinstvo najbolji dio. Pomaže mi biti bolji sluga, bolji muž, bolji kršćanin i bolja osoba.